

ІНСТРУКЦІЯ
для медичного застосування лікарського засобу

СОЛПАДЕЙН®
(SOLPADEINE®)

Всі ціни на препарат [СОЛПАДЕЙН](#) можна знайти на сайті [doc.ua](#)

Склад:

діючі речовини: 1 капсула містить парацетамолу 500 мг, кофеїну 30 мг, кодеїну фосфату гемігідрату 8 мг;

допоміжні речовини: магнію стеарат, крохмаль кукурудзяний, титану діоксид (E 171), желатин, еритрозин (E 127), патентований синій V (E 131), хіноліновий жовтий (E 104), шелакова глазур 45 % (20 % етерифікована) в етанолі, заліза оксид чорний (E 172), пропіленгліколь (E 1520), амонію гідроксид 28 % (E 527).

Лікарська форма. Капсули.

Основні фізико-хімічні властивості: тверді желатинові капсули розміру «0» з випуклими полусферичними краями. Непрозора червона кришка і непрозорий білий корпус капсули з чорним написом Solpadeine, друкованим на обох половинах. Капсули містять білий гранульований порошок.

Фармакотерапевтична група. Аналгетики та антипіретики. Код АТХ N02B E51.

Фармакологічні властивості.

Фармакодинаміка.

Парацетамол чинить знеболювальну і жарознижувальну дію внаслідок селективного пригнічення синтезу простагландинів у центральній нервовій системі (ЦНС). Кофеїн збільшує ефективність знеболювальної дії парацетамолу. Кодеїн є опіоїдним аналгетиком центральної дії. Після метаболізму печінковим ферментом CYP2D6 спричиняє знеболювальну та протикашльову дію.

Фармакокінетика.

Парацетамол швидко всмоктується у шлунково-кишковому тракті (ШКТ) і надходить до тканин організму. Зв'язування з білками є мінімальним. Метаболізується в печінці та виводиться нирками переважно у вигляді метаболітів. Період напіввиведення з плазми крові становить приблизно 2,3 години.

Кофеїн швидко всмоктується у шлунково-кишковому тракті (ШКТ) та розповсюджується по організму. Майже повністю метаболізується у печінці, метаболіти виводяться нирками. Період напіввиведення з плазми крові становить приблизно 4,9 години.

Максимальна концентрація кодеїну у плазмі крові після перорального прийому досягається приблизно через 1 годину та становить 100-300 нг/мл при прийомі у терапевтичних дозах. Період напіввиведення з плазми крові становить приблизно 3-4 годин. Метаболізується печінковим ферментом CYP2D6 до морфіну і норкодеїну та інших метаболітів. Пацієнти, що є гетерозиготними по алелі CYP2D6*2A класифікуються як пацієнти з надшвидким метаболізмом кодеїну, у яких швидкість метаболізму кодеїну до морфіну є підвищеною, що може спричинити симптоми отруєння опіоїдами. Приблизно 86 % пероральної дози кодеїну та його метаболітів виділяється з сечею протягом 24 годин.

Комбінація діючих речовин у препараті не впливає на біодоступність парацетамолу.

Клінічні характеристики.

Показання.

Головний біль, мігрень, біль у спині, невралгія, біль у м'язах, суглобах, м'язово-скелетний біль, ішіас, зубний біль, біль після видалення зуба та зубних процедур, біль, пов'язаний із синуситами, біль у горлі, періодичний біль під час менструації, біль, асоційований з гарячкою.

Протипоказання.

Підвищена чутливість до опіоїдних аналгетиків та до будь-якого з компонентів препарату. Надшвидкий метаболізм CYP2D6 підвищує ризик розвитку симптомів отруєння опіоїдами навіть при застосуванні препарату в дозах, що зазвичай рекомендуються. Загальними симптомами отруєння опіоїдами є сплутанність свідомості, сонливість, поверхнєве дихання, звуження зіниць, нудота, блювання, констипація та відсутність апетиту. У тяжких випадках можуть розвиватися симптоми недостатності кровообігу та дихальної діяльності, що можуть загрожувати життю та у поодиноких випадках призводити до летальних випадків.

Тяжкі порушення функції печінки та/або нирок, бронхіальна астма, пригнічення дихання, травма голови, підвищений внутрішньочерепний тиск, період після операції на жовчовивідних шляхах, вроджена гіпербілірубінемія, дефіцит глюкозо-6-фосфатдегідрогенази, алкоголізм, захворювання крові, виражена анемія, лейкопенія, стани підвищеного збудження; порушення сну; тяжка артеріальна гіпертензія; органічні захворювання серцево-судинної системи (у тому числі атеросклероз); декомпенсована серцева недостатність, порушення серцевої провідності, ішемічна хвороба серця, глаукома; епілепсія, гіпертиреоз, тяжкий атеросклероз, схильність до спазму судин, тромбоз, тромбофлебіт; гострий панкреатит; гіпертрофія міхурової залози; цукровий діабет. Протипоказано пацієнтам, які приймають трициклічні антидепресанти або бета-блокатори.

Одночасне застосування разом з інгібіторами моноаміноксидази (MAO) та протягом 2 тижнів після припинення застосування інгібіторів MAO.

Літній вік.

Взаємодія з іншими лікарськими засобами та інші види взаємодій.

Спричинена вмістом парацетамолу: швидкість всмоктування парацетамолу може збільшуватися при одночасному застосуванні з метоклопрамідом та домперидоном і зменшуватись при застосуванні з холестираміном. Антикоагулянтний ефект варфарину та інших кумаринів може бути посилений тривалим регулярним застосуванням парацетамолу з підвищенням ризику кровотечі. Періодичний прийом не дає значного ефекту. Барбітурати зменшують жарознижувальний ефект парацетамолу. Антисудомні препарати (включаючи фенітоїн, барбітурати, карбамазепін), що стимулюють активність мікосомальних ферментів печінки, можуть посилювати токсичний вплив парацетамолу на печінку внаслідок підвищення ступеня перетворення препарату на гепатотоксичні метаболіти. Одночасне застосування високих доз парацетамолу з ізоніазидом підвищує ризик розвитку гепатотоксичного синдрому. Парацетамол знижує ефективність діуретиків. Не застосовувати одночасно з алкоголем.

Спричинена вмістом кодеїну: кодеїн може пригнічувати вплив метоклопраміду та домперидону на шлунково-кишкову перистальтику. Кодеїн посилює ефекти засобів, що пригнічують центральну нервову систему (включаючи алкоголь, анестетики, снодійні лікарські засоби, седативні препарати, трициклічні антидепресанти, фенотіазинові транквілізатори). Опіоїдні аналгетики можуть взаємодіяти з інгібіторами MAO, що може бути причиною виникнення серотонінового синдрому.

Спричинена вмістом кофеїну: кофеїн посилює ефект (покрощує біодоступність) аналгетиків-антипіретиків, потенціює ефекти похідних ксантину, психостимулюючих засобів. Кофеїн знижує ефект опіоїдних аналгетиків, анксиолітиків, снодійних і седативних засобів, є антагоністом засобів для наркозу та інших препаратів, що пригнічують ЦНС, конкурентним антагоністом препаратів аденозину, АТФ. При одночасному застосуванні кофеїну з ерготаміном покращується всмоктування ерготаміну ШКТ, з тиреотропними засобами – підвищується тиреоїдний ефект. Кофеїн знижує концентрацію літію в крові.

Циметидин, гормональні контрацептиви, ізоніазид посилюють дію кофеїну.

Особливості застосування.

Перед застосуванням препарату слід проконсультуватися з лікарем. Не перевищувати встановленої дози. У разі передозування слід негайно звернутися до лікаря.

Препарат містить парацетамол. Не слід застосовувати одночасно інші препарати, що містять парацетамол або кодеїн. Одночасне застосування з іншими препаратами, що містять парацетамол, може призводити до передозування. Передозування парацетамолом може спричинити печінкову недостатність, що може призводити до пересадки печінки або до летального наслідку.

Якщо симптоми захворювання залишаються або погіршуються, слід проконсультуватися з лікарем. Небезпека передозування вища у пацієнтів з нецирозними алкогольними захворюваннями печінки.

Пацієнтам з порушеннями функції печінки або нирок перед застосуванням препарату слід проконсультуватися з лікарем. Захворювання печінки підвищують ризик ураження печінки парацетамолом. Слід враховувати, що у хворих з алкогольним ураженням печінки збільшується ризик гепатотоксичної дії парацетамолу.

Для пацієнтів зі зниженим рівнем глутатіону, які були виснажені, хворі на анорексію, мали низький індекс маси тіла або хронічно вживали алкоголь, повідомлялося про випадки порушень функції печінки/печінкову недостатність.

Не слід застосовувати препарат довше ніж 3 доби, якщо інше не рекомендовано лікарем.

Препарат може впливати на результат досліджень щодо вмісту в крові глюкози та сечової кислоти.

У пацієнтів з такими захворюваннями як сепсис, що супроводжуються зниженням рівня глутатіону, при прийомі парацетамолу може підвищитися ризик виникнення метаболічного ацидозу. Симптомами метаболічного ацидозу є глибоке, прискорене чи затруднене дихання, нудота, блювання, втрата апетиту. Слід негайно звернутися до лікаря у випадку появи цих симптомів.

Пацієнтам з обструктивними захворюваннями шлунково-кишкового тракту або гострими абдомінальними станами перед застосуванням препарату необхідно проконсультуватися з лікарем. Пацієнтам з холецистектомією в анамнезі перед застосуванням препарату необхідно проконсультуватися з лікарем, оскільки є ризик виникнення гострого панкреатиту.

Кодеїн перетворюється у печінці у морфін за допомогою ферменту CYP2D6. Якщо у пацієнта є дефіцит або повністю відсутній цей фермент, адекватного аналгетичного ефекту не буде. Однак, якщо пацієнт є «швидким» або «надшвидким метаболізатором» кодеїну, існує підвищений ризик розвитку опіоїдної токсичності, навіть при застосуванні препарату у звичайних дозах. У цих пацієнтів кодеїн швидко перетворюється на морфін, що призводить до різкого підвищення рівнів морфіну в сироватці крові. Симптомами метаболічного ацидозу є глибоке, прискорене або затруднене дихання, нудота, блювання, втрата апетиту. Слід негайно звернутися до лікаря у випадку появи цих симптомів. Загальними симптомами отруєння опіоїдами є сплутаність свідомості, сонливість, поверхневе дихання, звуження зіниць, нудота, блювання, констипація та відсутність апетиту. У тяжких випадках можуть розвиватися симптоми недостатності кровообігу та дихальної діяльності, що можуть загрожувати життю та у поодиноких випадках призводити до летальних випадків.

Тривале або надмірне застосування кодеїну може призводити до виникнення залежності. Слід з обережністю призначати препарат пацієнтам при станах, що можуть бути погіршені застосуванням опіоїдів, зокрема при депресії, захворюваннях органів дихання.

Під час лікування препаратом слід уникати надмірного вживання напоїв, що містять кофеїн (наприклад кави, чаю), оскільки це може спричинити посилення побічних ефектів кофеїну, таких як запаморочення, підвищена збудливість, безсоння, неспокій, тривожність, роздратованість, головний біль, порушення з боку шлунково-кишкового тракту і прискорене серцебиття.

Якщо головний біль стає постійним, слід проконсультуватися з лікарем. Якщо симптоми не зникають, посилюються або тривають довге 3 днів, слід звернутися до лікаря.

Цей препарат слід приймати у найнижчій дозі і протягом найкоротшого часу, достатнього для полегшення симптомів.

Слід проінформувати лікаря перед прийомом препаратів, що містять кодеїн, а також таких препаратів як метоклопрамід або домперидон, лікарські засоби, що застосовуються проти нудоти і блювання.

Перед прийомом препарату необхідно повідомити лікаря, у разі прийому снодійних, седативних лікарських засобів, трициклічних антидепресантів, нейролептиків або алкоголю.

Застосування у період вагітності або годування груддю.

Не застосовувати у період вагітності. Це зокрема відноситься і до застосування препарату жінкою під час пологів через можливе виникнення дихальної недостатності у дитини.

Безпека застосування даного препарату у період вагітності стосовно його впливу на розвиток плода не вивчена, і його застосування слід уникати через можливе збільшення ризику спонтанного переривання вагітності за рахунок вживання кофеїну.

Не застосовувати препарат у період годування груддю. У жінок з надшвидким метаболізмом кодеїну, які годують груддю, можуть виникати підвищені рівні морфіну в крові та і грудному молоці. Токсичний вплив морфіну може спричинити підвищену сонливість, артеріальну гіпотензію, затруднене дихання та харчування у дітей. У тяжких випадках може розвиватися дихальна недостатність та можливі летальні випадки.

Дані щодо впливу препарату на фертильність відсутні.

Здатність впливати на швидкість реакції при керуванні автотранспортом або іншими механізмами.

Враховуючи, що при застосуванні препарату у хворих можуть виникнути побічні реакції (сонливість, запаморочення, збудження), на період прийому препарату слід утриматися від керування транспортними засобами або виконання інших робіт, що потребують концентрації уваги.

Спосіб застосування та дози.

Препарат призначений для перорального застосування.

Дорослі: по 1-2 капсули кожні 4-6 годин у разі необхідності, але не частіше ніж через 4 години. Приймати не більше 8 капсул на добу. Не приймати довше 3 днів без консультації з лікарем. Необхідно приймати мінімальну кількість препарату, що дозволяє досягати необхідної ефективності.

Діти.

Не застосовувати препарат дітям.

Передозування.

При довготривалому застосуванні високих доз препарату можливі апластична анемія, тромбоцитопенія, панцитопенія, агранулоцитоз, нейтропенія, лейкопенія. При прийомі високих доз можливе виникнення порушень з боку ЦНС (запаморочення, психомоторне збудження і порушення орієнтації та уваги, безсоння, тремор, нервозність, занепокоєння), з боку сечовидільної системи – нефротоксичність (ниркова коліка, інтерстиціальний нефрит, папілярний некроз).

У разі передозування можуть спостерігатися підвищене потовиділення, психомоторне збудження або пригнічення ЦНС, сонливість, порушення свідомості, порушення серцевого ритму, тахікардія, екстрасистолія, тремор, гіперрефлексія, судоми.

При передозуванні кодеїну можливі наслідки можуть бути частиною токсичного впливу надмірних доз парацетамолу на печінку. У випадку передозування необхідно негайно звернутися до лікаря, навіть якщо симптоми передозування відсутні.

Симптоми передозування парацетамолом. Передозування парацетамолу може призводити до печінкової недостатності, що може призводити до пересадки печінки або до летального наслідку. Ураження печінки можливе у дорослих, які прийняли 10 г і більше парацетамолу, та у дітей, які прийняли більше 150 мг/кг маси тіла. У пацієнтів з факторами ризику (тривале лікування карбамазепіном, фенобарбітоном, фенітоїном, примідоном, рифампіцином, звіробоем або іншими лікарськими засобами, що індукують ферменти печінки; регулярний прийом надмірних кількостей етанолу; глутатіонова кахексія (розлади травлення, муковісцидоз, ВІЛ-інфекція, голод, кахексія) прийом 5 г або більше парацетамолу може призвести до ураження печінки.

Симптоми передозування у перші 24 години: блідість, нудота, блювання, анорексія та абдомінальний біль. Ураження печінки може стати явним через 12-48 годин після передозування. Можуть виникати порушення метаболізму глюкози та метаболічний ацидоз. При тяжкому отруєнні печінкова недостатність може прогресувати в енцефалопатію, крововиливи, гіпоглікемію, кому та мати летальний наслідок. Гостра ниркова недостатність з гострим некрозом каналців може проявлятися сильним поперековим болем, гематурією, протеїнурією і розвинути навіть при відсутності тяжкого ураження печінки. Відзначалися також серцева аритмія та панкреатит.

При тривалому застосуванні препарату у великих дозах з боку органів кровотворення може розвинути апластична анемія, панцитопенія, агранулоцитоз, нейтропенія, лейкопенія, тромбоцитопенія. При прийомі великих доз з боку ЦНС – запаморочення, психомоторне збудження і порушення орієнтації; з боку сечовидільної системи – нефротоксичність (ниркова коліка, інтерстиціальний нефрит, папілярний некроз).

При передозуванні необхідна швидка медична допомога. Пацієнта слід негайно доставити у лікарню, навіть якщо відсутні ранні симптоми передозування. Симптоми можуть бути обмежені нудотою та блюванням або можуть не відображати тяжкості передозування чи ризику ураження органів. Слід розглянути лікування активованим вугіллям, якщо надмірна доза парацетамолу була прийнята у межах 1 години. Концентрацію парацетамолу в плазмі крові потрібно вимірювати через 4 години або пізніше після прийому (більш ранні концентрації є не достовірними). Лікування N-ацетилцистеїном можна застосовувати протягом 24 годин після прийому парацетамолу, але максимальний захисний ефект отримують при його застосуванні протягом 48 годин після прийому. Ефективність антидоту різко знижується після цього часу. При необхідності пацієнту внутрішньовенно слід вводити N-ацетилцистеїн згідно зі встановленими рекомендаціями щодо дозування. При відсутності блювання можна застосовувати метіонін перорально як відповідну альтернативу у віддалених районах поза лікарню.

Симптоми передозування кодеїном. Передозування кодеїном у першій фазі характеризується нудотою та блюванням. Гостре пригнічення дихального центру може спричинити ціаноз, сповільнене дихання, сонливість, атаксію, рідше – набряк легень. Можливе виникнення затримки дихання, задишки, артеріальної гіпотензії, тахікардії, міозу, судом, колапсу та затримки сечовиділення. Можуть спостерігатися ознаки вивільнення гістаміну.

Терапія при передозуванні кодеїном включає загальні симптоматичні та підтримуючі дії, у тому числі забезпечення доступу свіжого повітря, показано промивання шлунка та очищення кишечника, контроль за життєво важливими функціями організму. У разі застосування більше 350 мг кодеїну дорослим або більше 5 мг/кг маси тіла дітям прийом активованого вугілля доцільний протягом першої години. За умови появи коми або пригнічення дихання застосовувати специфічний антидот – налоксон – та спостерігати за хворим щонайменше 4 години після застосування або щонайменше 8 годин до повного вивільнення препарату. Тяжке пригнічення функцій центральної нервової системи потребує застосування кисню, проведення штучної вентиляції легень.

Симптоми передозування кофеїном. Передозування кофеїном може спричинити епігастральний біль, блювання, діурез, прискорене дихання, припливи, тахікардію або серцеву аритмію, порушення роботи шлунково-кишкового тракту, стимуляцію центральної нервової системи (нервозність, безсоння, занепокоєння, збудження, тривожність, синдром підвищеної нервово-рефлекторної збудливості, тремор, судоми, екстрасистолю, запаморочення, дратівливість, стан афекту, незв'язність думок і мовлення, психомоторне збудження або періоди невтомності). Клінічно важливі симптоми передозування кофеїну пов'язані також з ураженням печінки парацетамолом.

Терапія при передозуванні кофеїном: необхідно промити шлунок, при судомах – приймати діазепам. Симптоматична терапія, оксигенотерапія. Специфічного антидоту для лікування передозування кофеїном не існує, проте в якості підтримуючих заходів слід призначати антагоністи бета-адренорецепторів для протидії виникненню кардіотоксичних ефектів.

Побічні реакції.

Побічні реакції залежать від дози та індивідуального метаболізму пацієнта.

З боку кровоносної та лімфатичної системи: тромбоцитопенія, агранулоцитоз, анемія, сульфгемоглобінемія і метгемоглобінемія, ціаноз, задишка, гіпоглікемічна кома, гемолітична анемія, лейкопенія, нейтропенія, панцитопенія. Припинити прийом препарату і одразу повідомити лікаря, у разі виникнення незрозумілих синців або кровотечі.

З боку імунної системи: анафілаксія, анафілактичний шок, мультиформна ексудативна еритема, токсичний епідермальний некроліз (синдром Лайєлла), реакції гіперчутливості на шкірі, включаючи висипання на шкірі, ангідему, синдром Стівенса-Джонсона.

З боку шкіри та підшкірної тканини: еритематозний висип, кропив'янка, свербіж, пітливість, крововиливи, виразки на слизовій оболонці ротової порожнини, пурпура.

Порушення з боку органів дихання, грудної клітини та середостіння: бронхоспазм у пацієнтів, чутливих до аспірину та до інших НПЗЗ.

Порушення з боку гепатобіліарної системи: порушення функції печінки (у тому числі підвищення активності печінкових ферментів, гепатонекроз, печінкова недостатність, жовтяниця).

З боку центральної нервової системи: підвищена збудливість, запаморочення, тремор, парестезії, неспокій, тривожність, посилення головного болю за умови тривалого застосування препарату, сонливість, безсоння, роздратованість, прискорене серцебиття.

Психічні порушення: психомоторне збудження і порушення орієнтації, відчуття страху, сплутаність свідомості, ейфорія, дисфорія, депресія, галюцинації, седативний стан, у разі тривалого застосування у високих дозах можливий розвиток залежності.

З боку травного тракту: дискомфорт і біль у животі, печія, запор, нудота, блювання, диспепсія, сухість у роті, гострий панкреатит у пацієнтів з холецистектомією в анамнезі.

З боку серця: підвищення артеріального тиску, відчуття серцебиття, біль у серці, брадикардія, тахікардія, аритмія, артеріальна гіпотензія.

З боку нирок і сечовидільної системи: затримка сечовипускання, ниркова коліка.

Інші: загальна слабкість, міоз, гіпоглікемія.

У результаті одночасного прийому препарату в рекомендованих дозах з продуктами, що містять кофеїн, підвищені дози кофеїну, що виникають у результаті цього, можуть посилити можливі побічні ефекти, зумовлені кофеїном, такі як безсоння, неспокій, тривожність, роздратованість, головний біль, порушення з боку шлунково-кишкового тракту і прискорене серцебиття.

Термін придатності.

5 років.

Умови зберігання.

Зберігати у недоступному для дітей місці при температурі нижче 25 °С.

Упаковка.

По 12 капсул у блістері, по 1 блістеру в картонній коробці.

Категорія відпуску.

За рецептом.

Виробник.

СмітКляйн Бічем С.А., Іспанія/SmithKline Beecham S.A., Spain.

Місцезнаходження виробника та його адреса місця провадження діяльності.

Вул. де Айавір, км 2.500, Алкала де Енарес 28806 (Мадрид), Іспанія/Ctra. de Ajalvir, Km. 2.500, Alcala de Henares 28806 (Madrid), Spain.